Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen)

den 8 juli 2020*

”EU-varumärke – Invändningsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket welmax – Det äldre EU-ordmärket valmex – Tidsfrist för överklagande till överklagandenämnden – Överklagandet har lämnats in för sent – Den tidpunkt då fristen börjar löpa – Delgivning – Bevis på avsändning genom rekommenderat brev – Meddelande genom e-postmeddelande – Skyldigheten att betala överklagandeavgiften inom fristen har inte iakttagits – Överklagandet anses inte ha ingetts – Räckvidden av framställningar om rättelse – Artikel 68.1 i förordning (EU) 2017/1001 – Artiklarna 23 och 56–58 i delegerad förordning (EU) 2018/625”

I mål T-305/19,

Welmax + sp. z o. o. sp.k., Poznań (Polen), företrätt av advokaten M. Machyński,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av D. Walicka, i egenskap av ombud,

motpart,

varvid motparten i förfarandet vid immaterialrättsmyndighetens överklagandenämnd var

Valmex Medical Imaging GmbH, Augsburg (Tyskland),

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 22 mars 2019 (ärende R 2245/2018–5) om ett invändningsförfarande mellan Valmex Medical Imaging och Welmax +,

meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen),

sammansatt av ordföranden M. J. Costeira samt domarna D. Gratsias och M. Kancheva (referent),

justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av överklagandet som inkom till tribunalens kansli den 14 maj 2019,

med beaktande av svarsskrivelsen som inkom till tribunalens kansli den 11 september 2019,

* Rättegångsspråk: polska.

med beaktande av klagandens begäran om muntlig förhandling och efter att med tillämpning av artikel 106.1 i tribunalens rättegångsregler ha beslutat att inleda den muntliga delen av förfarandet,

med beaktande av de skrivelser genom vilka rättegångsdeltagarna som svar på tribunalens fråga avseende huruvida muntlig förhandling skulle hållas med hänsyn till den hälsokris som orsakats av covid-19 angav att de inte önskade yttra sig vid en muntlig förhandling och eftersom tribunalen för övrigt ansåg att den hade tillräckligt underlag för avgörandet genom handlingarna i akten, ha beslutat att avsluta den muntliga delen av förfarandet,

följande

Dom [1]

[*utelämnas*]

Rättslig bedömning

27 Till stöd för sitt överklagande har klaganden åberopat en enda grund, nämligen åsidosättande av artikel 68.1 i förordning 2017/1001, jämförd med artikel 23.3 i förordning 2018/625. Denna enda grund består av tre invändningar, vilka avser en oriktig bedömning avseende för det första, datumet för delgivningen av invändningsenhetens beslut, för det andra, det datum då tidsfristen för överklagande av detta beslut löpte ut och för det tredje, det datum då fristen för att betala avgiften för överklagande av nämnda beslut löpte ut.

[*utelämnas*]

Huruvida fristen för betalning av överklagandeavgiften har iakttagits och räckvidden av EUIPO:s framställningar om rättelse

65 Enligt rättspraxis ska artikel 60 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 68.1 i förordning 2017/1001) tolkas enhetligt vilket innebär att överklagandeavgiften ska ha betalats för att överklagandet ska anses ha getts in. Betalningen är således knuten till ingivandet av överklagandet och ska liksom nämnda ingivande ske inom två månader från dagen för delgivningen av det angripna beslutet. Fristen på fyra månader från dagen för delgivningen av beslutet är endast tillämplig på ingivandet av grunderna för överklagandet, och inte på betalningen av överklagandeavgiften (dom av den 21 maj 2014, Melt Water/harmoniseringskontoret (NUEVA), T-61/13, EU:T:2014:265, punkt 31).

66 I förevarande fall löpte fristen på två månader för betalning av överklagandeavgiften ut den 21 november 2018. Fristen började löpa från och med delgivningen genom e-postmeddelande den 21 september 2018.

67 Klaganden betalade den 21 december 2018 in överklagandeavgiften till EUIPO, som mottog den, den 24 december 2018.

68 Tribunalen finner att överklagandeavgiften betalades för sent, det vill säga efter det att den föreskrivna fristen för överklagande och betalning av avgiften hade löpt ut den 21 november 2018.

1 Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

69 Denna slutsats påverkas inte av klagandens argument som grundar sig på de påstådda framställningarna om rättelse av ”formella brister” i EUIPO:s två skrivelser av den 26 november 2018 (se punkterna 16 och 17 ovan).

70 Mot bakgrund av artikel 23 i delegerad förordning 2018/625 ska det i detta avseende preciseras vilken räckvidd sådana framställningar om rättelse har efter det att den föreskrivna fristen för att inge överklagande och betalning av avgiften har löpt ut.

71 Det ska således påpekas att de möjligheter till rättelse som föreskrivs i artikel 23.1 c i delegerad förordning 2018/625 för att förhindra att överklagandet avvisas, inte omfattar utebliven betalning av överklagandeavgiften, utan endast klagandens namn och adress, dennes företrädares namn och tjänsteadress eller en tydlig och otvetydig angivelse av de omtvistade varorna och tjänsterna.

72 Den omständigheten att överklagandeavgiften inte har betalats inom den föreskrivna fristen kan däremot inte rättas till i den mening som avses i artikel 23.1 c i delegerad förordning 2018/625. Enligt artikel 23.3 i samma förordning ska överklagandet inte anses ha lämnats in om överklagandeavgiften har betalats efter det att den föreskrivna fristen har löpt ut. Det finns i sådana fall inte någon annan möjlighet till rättelse än återställande av försutten tid (*restitutio in integrum*), som omfattas av de särskilda bestämmelserna i artikel 104 i förordning 2017/1001.

73 Trots att en sådan frist redan har löpt ut, kan EUIPO visserligen, såsom den gjort i sin andra skrivelse av den 26 november 2018 i förevarande fall, låta den berörda rättegångsdeltagaren ta ställning och inkomma med eventuell relevant bevisning, särskilt vad gäller eventuella oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller ett ursäktligt misstag som kan motivera att överklagandeavgiften inte har betalats inom den föreskrivna fristen.

74 Klaganden har emellertid varken styrkt eller ens påstått att det föreligger oförutsebara omständigheter eller force majeure eller att det skulle ha begåtts ett ursäktligt misstag som hindrade klaganden från att betala avgiften inom den föreskrivna fristen, det vill säga den 21 november 2018. I synnerhet ankom det inte på EUIPO att påminna klaganden om att överklagandeavgiften skulle betalas inom fristen, eftersom detta krav klart och otvetydigt följer av artikel 68.1 i förordning 2017/1001, vilken klaganden kände till.

75 Enligt fast rättspraxis är en avvikelse från tillämpningen av unionsrättsliga bestämmelser om förfarandefrister endast möjlig i särskilda undantagsfall. Skälet till detta är att en strikt tillämpning av dessa bestämmelser är påkallad med hänsyn till kravet på rättssäkerhet och behovet av att undvika särbehandling och godtycke i rättskipningen. Oavsett om sådana omständigheter bedöms som oförutsebara, som force majeure eller som ett ursäktligt misstag innehåller de under alla förhållanden ett subjektivt rekvisit avseende skyldigheten för en enskild som är i god tro att iaktta all den vaksamhet och omsorgsfullhet som krävs av en normalt upplyst aktör för bevakningen av hur förfarandet fortskrider och iakttagandet av föreskrivna frister (se dom av den 21 maj 2014, NUEVA, T-61/13, EU:T:2014:265, punkt 38 och där angiven rättspraxis; beslut av den 9 oktober 2019, Esim Chemicals/EUIPO – Sigma-Tau Industrie Farmaceutiche Riunite (ESIM Chemicals), T-713/18, ej publicerat, EU:T:2019:744, punkt 34). Detta är inte fallet för klaganden i förevarande fall.

76 Det ska dessutom påpekas att klaganden, efter att ha informerats av EUIPO, i den andra skrivelsen av den 26 november 2018, om att överklagandeavgiften inte hade betalats inom den föreskrivna fristen och om risken för att överklagandet följaktligen inte skulle anses ha getts in, inte helt saknade möjlighet att anlita ett rättsmedel vid EUIPO. Även om det antas att klaganden avsett att göra gällande att det iakttagit all omsorg som har betingats av omständigheterna, utan att trots detta kunna iaktta fristen för betalning av överklagandeavgiften, förfogade klaganden nämligen över förfarandet för återställande av försutten tid (*restitutio in integrum*) vid EUIPO, och kunde ha lämnat in en ansökan i

enlighet med artikel 104 i förordning nr 2017/1001 (se dom av den 21 maj 2014 NUEVA, T-61/13, EU:T:2014:265, punkt 43 och där angiven rättspraxis). Klaganden har emellertid inte ingett någon ansökan om återställande av försutten tid (*restitutio in integrum*) enligt denna artikel.

77 Klaganden hänvisade visserligen till fortsatt behandling av ärendet i sin skrivelse av den 20 december 2018. Klaganden ingav emellertid inte någon ansökan om fortsatt behandling enligt artikel 105 i förordning 2017/1001. En sådan ansökan skulle under alla omständigheter ha avslagits, eftersom denna artikel, enligt punkt 2 i samma artikel, inte är tillämplig på de frister som föreskrivs i artikel 68 i förordningen, såsom tidsfristen för överklagande och fristen för betalning av överklagandeavgiften.

78 Tribunalen finner slutligen att även om överklagandenämnden gjorde fel när den i punkt 10 i det överklagade beslutet fann att invändningsenhetens beslut hade delgetts klaganden genom rekommenderat brev den 20 juli 2018 och att fristen för betalning av överklagandeavgiften hade löpt ut den 20 september 2018, kan detta fel likväl inte leda till att det överklagade beslutet ogiltigförklaras. Överklagandenämndens slutsats att betalningen av överklagandeavgiften, som mottogs den 24 december 2018, hade betalats för sent kan nämligen grundas på datumet för delgivningen genom e-postmeddelande av den 21 september 2018, såsom framgår av punkt 11 i det överklagade beslutet.

79 Överklagandenämnden gjorde således en riktig bedömning när den i punkt 12 i det överklagade beslutet fann att klagandens överklagande av invändningsenhetens beslut skulle anses inte ha getts in. Överklagandenämnden ansåg i detta hänseende att även om man utgår från det av klaganden påstådda delgivningsdatumet – vilket fastställts av tribunalen i förevarande fall – det vill säga den 21 september 2018, kvarstår det faktum att överklagandeavgiften, som mottogs den 24 december 2018, hade betalats för sent.

80 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den enda grunden. Överklagandet ska således ogillas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida klagandens andra och tredje yrkande kan tas upp till prövning.

[*utelämnas*]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen)

följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Welmax + sp. z o. o. sp.k. ska ersätta rättegångskostnaderna.

Costeira Gratsias Kancheva

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 juli 2020.

Underskrifter